Langdurige Arbidsongeschiktheid; bepalende factoren voor succesvolle re-integratie op de arbeidsmarkt binnen de huisartsenpraktijk

Haio: VAN VLASSELAER Kim , KUL
Promotor: GODDERIS Lode , KUL
Praktijkopleider: SCHOOLMEESTERS Bart

Context: De huisarts speelt een cruciale rol in het begeleiden van de patiënt met zijn (chronische) ziekte en de daarmee gepaard gaande arbeidsongeschiktheid. Eerdere studies konden verschillende bepalende factoren als positieve of negatieve voorspellers voor (succesvolle) re-integratie weerhouden. Tot op heden bestaat er voor de huisarts nog geen eenduidig instrument om deze factoren te achterhalen en in te schatten.

Onderzoeksvraag: Het doel van deze studie was om na te gaan in hoeverre de huisarts op de hoogte is van alle onderliggende factoren die een rol kunnen spelen in de langdurige arbeidsongeschiktheid en in welke mate hij deze actief gebruikt in zijn consultatievoering rond arbeidsongeschiktheid. Hierbij werd nagegaan of de huisarts de waarde van de bevraagde factoren voor de patiënt ook correct kan inschatten. Bijkomend werd onderzocht of de huisarts het zinvol vind om een instrument voor handen te hebben om te gebruiken in de begeleiding van de patiënt die langdurig arbeidsongeschikt is.

Methode: Data werden verzameld door middel van schriftelijke enquêtes bij patiënten die langdurig arbeidsongeschikt waren en hun behandelend huisarts binnen een huisartsenpraktijk van 5 participerende artsen. De data werden met Excel beschrijven statistisch geanalyseerd.

Resultaten: Er bestaat voor verschillende factoren een discrepantie tussen wat de huisarts denkt dat de patiënt ervaart en wat de patiënt werkelijk ervaart. De graad van actieve bevraging van de onderliggende factoren varieert. Meer voor de hand liggende factoren zoals bijvoorbeeld pijnbeleving worden frequent nagegaan. De sociale en/of familiale belasting voor de patiënt ten gevolge van de ziekte is dan weer ondervraagt en onderschat door de huisarts.

Conclusie: Langdurige arbeidsongeschiktheid en arbeidsreïntegratie is meer dan een louter diagnose-afhankelijk gegeven. Het is een zeer complex samenspel van multiple factoren. In deze complexiteit is het bedenkbaar dat de huisarts sommige bepalende factoren over het hoofd ziet of ze foutief inschat. Het gebruik van een gevalideërd meetinstrument zoals de Quickscan kan een bepalende rol spelen bij het in beeld brengen van (verdoken) onderliggende factoren en alzo een adequatere begeleiding door de behandelende arts. Huisartsen zelf zijn vragende partij voor een dergelijk instrument.